

— Κωσταντῆς Βλαστὸς ἀπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ νικολοῦ Λευκόκοιλου γιὰ τοὺς ἄνωθεν προκόπη καὶ μαρτύρων.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1723 Μαρτίου 14, ἐνεφανίστησαν παρόντες οἱ σπει(τάμπιλοι) Γιάκουμος καὶ Μένεγος ἀδελφία Μουτζενῖγοι καὶ εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντὸς Πρεβεδούρου, ριμοβέρονται τὴν αὐτὴν γραφὴν διὰ νὰ ποσσεδέρη τὸ κάθε μέρος ἐκεῖνο τὸ ποσσέσσο, ὅπου πρωτύτερα εἶχε καὶ εἰς τὸ μαντάτο καὶ εἰς τὰς 5 τοῦ ἄνωθεν καὶ νοτιφικᾶδο τοῦ ἄντικρυς Προκόπι Νίκλου ἀπὸ τὸ Μιχάλη Λιβάνη κατὰ τὴν σήμερον ὡς ἐρεφερίρισε μὲ λόγια τους. Εἰς τὰς 19 ἄνωθεν ἐνεφανίσθη ὁ Προκ(όπις) Νίκλος, ὁ ὁποῖος βλέποντας ¹⁾

96.

Διαθήκη τῆς 7 Μαρτίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:δλ. 21 σ. 60).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1723 Μαρτίου 7. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς εἰς τὸ καντζέλλο ἐμοῦ νοταρίου ὁ πατρὸν Γιάννης Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιωργάκι, ὁ ὁποῖος εὗρισκόμενος εἰς βαθὺ γῆρας καὶ φοβούμενος μὴν τοῦ ἔλθῃ αἰφνίδιος θάνατος, ἐπαρακάλεσε νὰ τοῦ γράψω τὴν παροῦσαν του διαθήκην καὶ ὕστερὴν του διόρθωσιν ἐνέμπροσθεν τῶν κάτωθεν παρακαλεστῶν μαρτύρων, ἔχοντας μάλιστα καὶ τὸ κορμὶ καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς. Ἐρωτήθη ἂν ἀφίνη διὰ τὴν ψυχὴν του σὲ φυλακὰς ²⁾ καὶ σπιτάλε καὶ εἶπε δὲν ἔχω νὰ ἀφήσω. Ἔτι λέγει: ὅταν μοῦ ἔλθῃ ὁ θάνατος, θέλω νὰ μὲ θάψουν εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ τῆς θείας Ἀναλήψεως, εἰς τὸ ταφεῖον τῶν παιδιῶν μου³⁾. Ἔτι λέγει: Θέλω καὶ ὀρίζω καὶ ἀφίνω τὴν συμβία μου, ὀνόματι Μαρούλλα, σὲ ὅ,τι ἔχω, κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ καὶ οὐζουφρουττουάρια εἰς τὸ πρᾶγμα μου καὶ εἰς ὅ,τι μοῦ ἀπαρθενεὺει ἕως ζωῆς της, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της ἀπαρατῶ κληρονόμα μου τὴν θυγατέρα μου, τὴν εὐγενῆ συμβία εἰς τὸ παρὸν σ(ινιὸ)ρ Κωνσταντίνου Λευκόκοιλου, ἐκείνης καὶ τῆς κληρονομίας της. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος εἰς τὴν παροῦσαν του διαθήκην, θέλοντας νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὕστερη καὶ νὰ ἔχῃ τὸ στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς μαρτυρίας τοῦ εὐγ(ενοῦς) Μιχέλη Φωτεινοῦ καὶ σ(ινιὸ)ρ Ἀντρέα Μούρτζη.

† Μιχέλης φωτεινὸς μαρτυρῶ.

† Ἀνδρέας μούρτζης μαρτυρῶ.

¹⁾ Δυσανάγνωστον.

²⁾ Ἐπὶ Βενετοκρατίας αἱ φυλακαὶ ἦσαν εἰς τὸ φρούριον κατόπιν ὅμως ἐχρησιμοποιήθησαν διάφορα οἰκήματα ἐντὸς τῆς πόλεως.

³⁾ Ἡ περὶ τὴν Ἀνάληψιν συνοικία ἦτο γνωστὴ ὡς *Μαριάτικα*, τά.

